

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobkyně: **Šafářův Dvůr, s.r.o.**, IČO 24778907
sídlem Libodřice 111, 280 02
zastoupena advokátem JUDr. Pavlem Šafářem
sídlem Na Příkopě 859/22, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 3. 2024 č. j. MZE-9562/2024-14112,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí, jímž žalovaný potvrdil rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále též „SZIF“) ze dne 17. 1. 2023 č. j. SZIF/2023/0044817. Tímto rozhodnutím SZIF uložil žalobkyni povinnost vrátit do 60 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí finanční prostředky ve výši 94 135 Kč vyplacené v rámci projektu Program rozvoje venkova ČR na období 2014-2020, operace 4.1.1 Investice do zemědělských podniků (dále též „PRV“), s vyloučením odkladného účinku tohoto výroku, jelikož byly porušeny podmínky dotace projektu PRV platné pro 5. kolo příjmu žádostí č. j. 53686/2017-MZE-14113 podle kapitoly 3 bodu 1 písm. b) Specifických podmínek ohledně definice mladého začínajícího zemědělce (dále též „Specifické podmínky“).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

2. Ze správního spisu vyplývají tyto rozhodné skutečnosti:
3. Dne 16. 10. 2017 podnikající fyzická osoba M. Š., IČO: X, místem podnikání X (též advokátka JUDr. M. Š., IČO: X, sídlem X, pozn. soudu) (dále též „žadatelka“ či „příjemce dotace“) požádala v rámci 5. kola příjmu žádostí SZIF o dotaci z PRV reg. č. 17/005/0411a/452/000802 na projekt *Nákup techniky v rámci operace 4. 1. 1 Investice do zemědělských podniků se záměrem „a) Projekty do 1 000 000,- Kč, vč. a zároveň žadatel hospodaří na maximálně 150 ha; Živočišná výroba“* (dále též „Žádost o dotaci“).
4. Dne 23. 7. 2018 uzavřeli SZIF a žadatelka Dohodu o poskytnutí dotace z PRV č. SZIF/2018/0438577 (dále též „Dohoda o poskytnutí dotace“), v níž se žadatelka zavázala splnit veškeré dotační podmínky.
5. Dne 18. 2. 2019 byla žadatelce vyplacena dotace v částce 470 673 Kč.
6. Dne 4. 2. 2021 žadatelka v pořadí poprvé oznámila SZIF (Hlášení o změnách č. 1), že nastala: *„Změna právní formy žadatele – fyzická osoba podnikající M. Š. založila s.r.o., ve kterém je jediným společníkem a má 100 % obchodního podílu.“*
7. Dne 11. 3. 2021 SZIF v pořadí poprvé odpověděl žadatelce: *„Kontrolou podaného Hlášení o změnách (č. 1, pozn. soudu) byly zjištěny nedostatky, ke kterým je nutné zaslat doplnění Hlášení o změnách přes Portál farmáře do 10 kalendářních dnů ode dne doručení této žádosti. Žadatelka v rámci hlášení pouze deklaruje změnu právní formy na společnost Šafářův Dvůr, s.r.o., ve kterém je žadatelka jediným společníkem a disponuje 100 % obchodním podílem. V rámci hlášení však žadatelka neuvedla a ani nedoložila, jakou formou dojde či již došlo ke změně žadatele či vlastnictví majetku, který je předmětem projektu. Uvedené není možné zjistit ani z obchodního rejstříku či obchodního věstníku. Žadatelka nejprve musí prostřednictvím Hlášení o změnách uvést, na základě, jaké právní skutečnosti dojde (došlo) ke změně žadatele či vlastnictví majetku, který je předmětem projektu a uvedené náležitě doložit (např. návrhem smlouvy o koupi závodu, vkladu závodu do obchodní společnosti, kupní smlouvy apod.). Současně upozorňujeme, že změnu žadatele/vlastnictví majetku, který je předmětem projektu, není možné provést bez předchozího souhlasu SZIF. Žadatelka musí nejprve před zamýšlenou změnou podat výše zmíněné hlášení a nemůže změnu provést, dokud nezíská souhlas SZIF. Pokud již došlo ke změně žadatele/vlastnictví majetku, který je předmětem projektu, je na místě udělení sankce A za porušení podmínky pravidel (viz kapitola 8 bodu 3 písm. a) Obecných podmínek Pravidel č. j. 53686/2017-MZE-14113, pozn. soudu): Po předložení Žádosti o platbu nesmí být změna příjemce dotace/vlastnictví majetku, který je předmětem projektu, provedena bez předchozího souhlasu SZIF. Příjemce dotace musí před realizací změny nejprve podat Hlášení o změnách a nemůže změnu provést, dokud nezíská souhlas SZIF. V případě, že ve výše uvedené lhůtě nebude Hlášení o změnách doplněno, zůstane v platnosti současné znění Žádosti o dotaci. Aktuální Žádost o dotaci je k dispozici na Portálu farmáře (Zobrazit přehled podaných žádosti -> vybrat ‚reg. číslo žádosti‘ -> ‚Dokumenty k žádosti‘).“*
8. Dne 18. 3. 2021 žadatelka v pořadí podruhé oznámila SZIF (Hlášení o změnách č. 2) změnu: *„Pro další rozvoj podniku se žadatelka rozhodla vstoupit s celým svým zeměd. podnikáním do s.r.o.“* a doplnila: *„V příloze zasíláme podklady k plánovanému převodu závodu, jehož účinnost dle § 21 odst. 1 zákona o obchodních korporacích nastane až zveřejněním převodu v obchodním věstníku – bude provedeno až po udělení souhlasu ze strany SZIF.“*
9. Dne 5. 5. 2021 SZIF v pořadí podruhé odpověděl žadatelce: *„Kontrolou podaného Hlášení o změnách (č. 2, pozn. soudu) byly zjištěny nedostatky, ke kterým je nutné zaslat doplnění Hlášení*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

o změnách přes Portál farmáře do 10 kalendářních dnů ode dne doručení této žádosti. S ohledem na uvedené skutečnosti lze souhlasit se zamýšlenou změnou žadatele za předpokladu, že tato změna bude po jejím provedení Fondu náležitě doložena, tj. budou splněny mimo jiné podmínky dle § 21 odst. 1 zákona c. 90/2012, o obchodních korporacích, ve znění pozdějších předpisu, a § 2180 zákona c. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisu (dále též „OZ“, pozn. soudu). S ohledem na skutečnost, že dotčený projekt byl již proplacen, musí nabyvatel ke dni nahlášení změny plnit všechny podmínky, které k tomuto dni měla za povinnost plnit i žadatelka, např. povinnost být registrován v Evidenci skutečných majitelů apod. V případě, že ve výše uvedené lhůtě nebude Hlášení o změnách doplněno, zůstane v platnosti současné znění Žádosti o dotaci. Aktuální Žádost o dotaci je k dispozici na Portálu farmáře (Zobrazit přehled podaných žádosti -> vybrat ‚reg. číslo žádosti‘ -> ‚Dokumenty k žádosti‘).“

10. Dne 29. 5. 2021 žadatelka v pořadí potřetí informovala SZIF (Hlášení o změnách č. 3) o změně: „Pro další rozvoj podniku se žadatelka rozhodla vstoupit s celým svým zeměd. podnikáním do s.r.o.“ a dále: „V příloze zasíláme podklady k již zrealizovanému a platnému převodu závodu.“

11. Dne 29. 6. 2021 SZIF v pořadí potřetí odpověděl žadatelce: „Kontrolou podaného Hlášení o změnách (č. 3, pozn. soudu) byly zjištěny nedostatky, ke kterým je nutné zaslat doplnění Hlášení o změnách přes Portál farmáře do 30 kalendářních dnů ode dne doručení této žádosti. Se změnou příjemce dotace bude možné souhlasit za předpokladu splnění následujících podmínek:

1. K dnešnímu dni má nabyvatel část pozemků vedených v režimu konvenční produkce, což je v rozporu s preferenčním kritériem ‚žadatel je registrován jako ekologický podnikatel‘ – příjemce dotace je vyzván k nápravě.

2. Původní žadatel nárokoval zvýhodnění vyšší mírou dotace pro mladé začínající zemědělce. Nabyvatel nicméně definici mladého začínajícího zemědělce nesplňuje – dle OR je ustanovena prokura, přičemž prokurista mající právo zcizit či zatížit nemovitý majetek nesplňuje definici mladého zemědělce; fyzická osoba řídící právnickou osobu tedy není oprávněna jednat za právnickou osobu samostatně. Zároveň dochází k porušení podmínky, že fyzická osoba poprvé v této právnické osobě plní funkci statutárního orgánu – jednatelka plnila v PO funkci statutárního orgánu opakovaně již od roku 2010. Vzhledem k tomu, že změna již byla provedena, bude zahájeno řízení o vrácení 10 % navýšení míry dotace.

V případě, že ve výše uvedené lhůtě nebude Hlášení o změnách doplněno, zůstane v platnosti současné znění Žádosti o dotaci. Aktuální Žádost o dotaci je k dispozici na Portálu farmáře (Zobrazit přehled podaných žádosti -> vybrat ‚reg. číslo žádosti‘ -> ‚Dokumenty k žádosti‘).“

12. Dne 19. 7. 2021 žadatelka v pořadí počtvrté oznámila SZIF (Hlášení o změnách č. 4): „Vysvětlení změn na základě výzvy SZIF – zasíláme jako přílohu tohoto Hlášení o změnách.“ V příloze datované dne 13. 7. 2021 uvedla, že zahájila kroky k nápravě nesrovnalosti vytýkané jí pod bodem 1. výzvy SZIF ze dne 29. 6. 2021, a požádala prostřednictvím žalobkyně o zahrnutí všech pozemků do režimu ekologického zemědělství s tím, že poté informuje SZIF o provedených změnách. K nesplnění podmínek začínajícího mladého zemědělce žadatelka uvedla, že ve společnosti Šafářův Dvůr, s.r.o. sice byla jednatelkou i společnicí, ale společnost v té době nepodnikala v zemědělské činnosti. Společnost následně měla podnikat v oblasti prodeje obuvi, což nebylo realizováno, poté fakticky nepodnikala vůbec, následně měla provozovat domov pro seniory, to také nebylo realizováno. Nelze žadatelce přičítat k tíži, že společnost začala podnikat v oblasti zemědělství po zániku účasti žadatelky ve společnosti. Jinak by byly znevýhodněny osoby, které v minulosti byly členy

jakéhokoli statutárního orgánu obchodní společnosti. Má proto za to, že splňuje podmínku mladého začínajícího zemědělce jako fyzická podnikající osoba i jako jednatelka a společnice společnosti právnické osoby. Ani v udělení prokury nespátřuje znaky porušení podmínky mladého začínajícího zemědělce. Prokura byla zřízena ještě před vznikem její účasti ve společnosti. Jednatel jedná za společnost jako statutární orgán, a nikoli prokurista, ten není oprávněn sám v neomezeném rozsahu jednat za společnost. Jen žadatelka je oprávněna jednat za společnost, a to samostatně bez omezení. Mladí začínající zemědělci by byli znevýhodňováni oproti ostatním zemědělcům, když by nemohli vystavit plnou moc a museli by veškerou agendu vykonávat sami bez odborných znalostí.

13. Dne 22. 9. 2021 SZIF v pořadí počtvrté odpověděl žadatelce písemností nazvanou Vyrozumění o administraci Hlášení o změnách č. 4 v rámci PRV 2014-2020, takto: „Dle vyjádření žadatelky začala společnost podnikat v oblasti zemědělství po zániku účasti žadatelky ve společnosti. Do EZP (Evidence zemědělského podnikatele, pozn. soudu) byla společnost zapsána 26. 11. 2014. V období od 19. 1. 2015 do 14. 3. 2016 byla žadatelka zapsána jako jednatelka společnosti. Znovu byla jako jednatelka společnosti zapsána od 21. 10. 2020 - dochází tedy k porušení podmínky ‚poprvé v této právnické osobě plní funkci statutárního orgánu‘. Definice mladého začínajícího zemědělce dále není splněna z důvodu věku prokuristy, jak již bylo potvrzeno Přezkumnou komisí MZe. Bude zahájeno řízení o vrácení 10 % navýšení míry dotace z důvodu nesplnění definice mladého začínajícího zemědělce. Žádost o dotaci je k dispozici na Portálu farmáře (Zobrazit přehled podaných žádostí -> vybrat ‚reg. číslo žádosti‘ -> ‚Dokumenty k žádosti‘).“ (dále jen „Vyrozumění“).
14. Dne 25. 2. 2022 uzavřeli SZIF jako poskytovatel dotace a žalobkyně jako nový nabyvatel příjemce dotace Dodatek č. 1 k Dohodě o poskytnutí dotace. Žalobkyně v něm prohlásila: „Nový nabyvatel, společnost Šafářův Dvůr, s.r.o., podpisem Dodatku č. 1 k Dohodě o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova ČR prohlašuje, že se seznámil a bez výhrad přebírá a vstupuje do všech práv a závazků, které pro příjemce dotace vyplývají z dohody o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova ČR podepsané dne 23. 7. 2018 a Žádosti o dotaci reg. č. 17/005/0411a/452/000802, které se uvedená Dohoda týká.“ (dále též „Dodatek č. 1“).
15. Dne 5. 9. 2022 SZIF zahájil se žalobkyní podle § 11a zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o SZIF“), podle nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, v platném znění, respektive podle prováděcího nařízení Komise (EU) č. 809/2014, v platném znění, správní řízení o uložení povinnosti vrátit dotaci ve výši 94 135 Kč.
16. Rozhodnutím SZIF (ze dne 17. 1. 2023 č. j. SZIF/2023/0044817) byla žalobkyni uložena povinnost vrátit do 60 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí finanční prostředky ve výši 94 135 Kč poskytnuté jí jako dotace v rámci PRV operace 4.1.1 investice do zemědělských podniků s vyloučením odkladného účinku tohoto výroku. V odůvodnění SZIF poukázal na to, že žalobkyně nesplnila podmínky kapitoly 3 bodu 1 písm. b) Specifických podmínek projektu (viz citované níže). Dále uvedl, že projekt vychází z evropské úpravy, kterou konkretizuje, podle ní se rozumí „ ‚mladým zemědělcem‘ osoba, které v době podání žádosti není více než 40 let, má odpovídající profesní dovednosti a způsobilost a poprvé začíná působit v zemědělském podniku ve funkci vedoucího tohoto podniku“ s cílem podpory mladým zemědělcům. Konstatoval, že: „Lhůta vázanosti projektu na účel trvá 5 let od data převedení dotace (konečné platby) na účet příjemce dotace; C.“ Podle obchodního rejstříku byl R. M. prokuristou ve společnosti příjemce dotace od 21. 1. 2015 do 20. 1. 2017, před vznikem účasti

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

žadatelky ve společnosti, následně od 5. 11. 2020 do 14. 1. 2021 se stal společníkem s 10% podílem. Na základním kapitálu příjemce dotace měly v průběhu času rovněž podíly jiné subjekty. Nebyl proto splněn požadavek pravidel, aby po celou dobu vázanosti projektu na účel byla statutárním orgánem příjemce dotace osoba, která ke dni podání Žádosti o dotaci nedosáhla věku 41 let. Dále SZIF citoval z kapitoly 3 bodu 1 písm. b) Specifických podmínek, že se za mladého začínajícího zemědělce považuje: *Mladý začínající zemědělec, který zahájil svou činnost v průběhu pěti let předcházejících Žádosti o dotaci, tj. právnická osoba, která je řízena fyzickou osobou/osobami, která/které: dosáhla/dosáhly ke dni podání Žádosti o dotaci věku 18 let a zároveň k témuž dni nedosáhla/nedosáhly věku 41 let, **poprvé** v této právnické osobě plní funkci statutárního orgánu, a podílí se na základním kapitálu ze 100 %, nebo součet podílů všech mladých začínajících zemědělců tvoří 100 % základního kapitálu, a to po celou dobu vázanosti projektu na účel, je oprávněna/jsou oprávněny za právnickou osobu jednat samostatně, a to po celou dobu vázanosti projektu na účel* (tučně zvýraznil SZIF, pozn. soudu). Dovodil proto, že nebyl splněn požadavek pravidel, tj. aby po celou dobu vázanosti projektu na účel byla statutárním orgánem žalobkyně osoba, která ke dni podání Žádosti o dotaci nedosáhla věku 41 let, a dále, že prokurista žalobkyně nesplňoval podmínky definice mladého začínajícího zemědělce. Žalobkyně tudíž nemá nárok na zvýšení částky dotace o 10 %. Konstatoval, že lhůta pro vrácení dotace se počítá podle evropského práva od doručení rozhodnutí příjemci dotace a nesmí být delší než 60 dnů od vydání inkasního příkazu/rozhodnutí.

17. Proti části výroku rozhodnutí SZIF týkající se vyloučení odkladného účinku odvolání podala žalobkyně žalobu k Městskému soudu v Praze, o níž soud rozhodl rozsudkem ze dne 28. 2. 2024 č. j. 8 A 16/2023-45 tak, že rozhodnutí SZIF v této části zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
18. Proti části výroku rozhodnutí SZIF týkající se uložení o povinnosti vrátit určené finanční prostředky vyplacené jako dotace podala žalobkyně odvolání, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.
19. Napadeným rozhodnutím (ze dne 6. 3. 2024 č. j. MZE-9562/2024-14112) žalovaný rozhodnutí SZIF potvrdil. V odůvodnění nejprve uvedl, že v SZIF v rozhodnutí chybně uvedl, že R. M. byl od 21. 1. 2015 do 20. 1. 2017 prokuristou žalobkyně. Jmenovaný byl podle výpisu z obchodního rejstříku žalobkyně jejím statutárním orgánem. Tato skutečnost nebyla pro výrok napadeného rozhodnutí relevantní, jelikož jmenovaný byl jednatelem žalobkyně před žadatelkou. Pro tuto formální chybu žalovaný neshledal důvod pro zrušení rozhodnutí SZIF. Žalovaný dále upřesnil, že SZIF v odůvodnění rozhodnutí chybně uvedl odkaz na nařízení 1306/2013 namísto na Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1305/2013 ze dne 17. prosince 2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 (dále jen „Nařízení č. 1305/2013“), ale vzhledem k tomu, že v rozhodnutí citoval obsah ustanovení Nařízení 1305/2013, a z odvolání a dalších podání žalobkyně je zřejmé, že věděla, o jakou podmínku se věcně jedná, neshledal žalovaný důvod pro zrušení rozhodnutí SZIF pro tuto formální chybu. Žalovaný se ztotožnil s SZIF, že nebyl splněn požadavek pravidel, *aby po celou dobu vázanosti projektu na účel byla statutárním orgánem odvolatele osoba, která ke dni podání Žádosti o dotaci nedosáhla věku 41 let*. K uvedenému doplnil, že dotace byla převedena na účet příjemce dotace dne 18. 2. 2019, pětiletá lhůta vázanosti projektu na účel trvala tudíž do dne 18. 2. 2024. Dne 16. 10. 2017, což byl den podání Žádosti o dotaci, byl přitom podle obchodního rejstříku žalobkyně jejím jednatelem (a tedy příjemcem dotace) R. W. S., narozený X - tj. věk: 44 let a společníkem žalobkyně byla

společnost SF Investments a.s., IČO: 28217659 s obchodním podílem 100 %. Definici mladého začínajícího zemědělce jednatel žalobkyně jako statutární orgán tudíž ke dni podání Žádosti o dotaci neplnil, a to až do 5. 11. 2020, kdy byla jako jednatel zapsána M. Š., splňující podmínku věku. Z pohledu společníků tuto definici žalobkyně neplnila až do dne 30. 12. 2020, kdy došlo k převodu obchodních podílů ze společnosti SF Investments a.s., na M. Š. Žalovaný shrnul, že podle výpisu z obchodního rejstříku žalobkyně byly ke dni 13. 1. 2021 společníky tři osoby: a) Corporate Assistance, s.r.o., IČO: 282 39 750, s obchodním podílem 10 %, b) M. Š., s obchodním podílem 80 % a c) R. M., narozený X, s obchodním podílem 10 %. Podle výpisu z obchodního rejstříku žalobkyně k následujícímu dni, tedy ke dni 14. 1. 2021, byla společníkem žalobkyně toliko osoba jedna, a to M. Š., s obchodním podílem 100 %. Podle žalovaného SZIF proto nepochybil, když v rozhodnutí uvedl, že k převodu obchodních podílů došlo ke dni 14. 1. 2021. Smlouvu o prodeji obchodních podílů účinnou ke dni 30. 12. 2020 doložila žalobkyně až k odvolání, proto SZFI o ní nemohl vědět, nebyla zveřejněna ve Sbírce listin, tak zákon neukládá.

20. Žalovaný dále v napadeném rozhodnutí konstatoval, že o tom, že SZIF umožní změnu žadatele, a současně zahájí řízení o vrácení 10% navýšení dotace z důvodu nesplnění definice mladého začínajícího zemědělce, byla M. Š. informována dne 22. 9. 2021 Vyrozuměním (viz citované shora). M. Š. jako žadatelka byla vyrozuměna, že změna osoby příjemce dotace na žalobkyni je možná, ale bude vráceno 10% navýšení míry dotace z důvodu nesplnění definice mladého začínajícího zemědělce. Za těchto podmínek byl dne 25. 2. 2022 uzavřen Dodatek č. 1, na jehož základě došlo ke změně příjemce dotace z původní žadatelky M. Š. na žalobkyni jako na novou příjemkyni dotace. Žalobkyně tím jako příjemce dotace nastoupila do práv a povinností původní žadatelky, tzn. do stavu, kdy byla původní žadatelka M. Š. informována ve Vyrozumění, že změna žadatele/příjemce dotace je sice schválena, ale nejsou naplněny podmínky pro 10% zvýšení míry dotace, a tudíž bude zahájeno řízení o vrácení této části dotace. Podpisem Dodatku č. 1 žalobkyně akceptovala, že bude zahájeno řízení o vrácení dotace, o čemž byla nepochybně informována, jelikož původní žadatelka byla poté jednatelkou žalobkyně. Pokud by žalobkyně se zněním Dodatku č. 1 nesouhlasila, původní žadatelka by zůstala příjemcem dotace. Existence prokury nebrání statutárnímu orgánu žalobkyně jednat samostatně. Žalovaný souhlasí se žalobkyní, že existence prokuristy ve společnosti žalobkyně, který nesplňuje podmínku věku (již k podání žádosti o dotaci byl starší 41 let) nemá vliv na skutečnost, že jednatelka může jednat za odvolatele samostatně. V dané věci však není splněno podle Specifických podmínek pravidlo, že žalobkyně jako příjemce dotace je řízena osobou mladší 41 let, neboť předchozí jednatel R. M., který byl prokuristou žalobkyně od 20. 1. 2017, byl do té doby jednatelem žalobkyně, a to od 21. 1. 2015, kdy v této funkci nahradil původní žadatelku M. Š. Prokurista je podle § 450 OZ zmocněn ke všem úkonům, ke kterým dochází běžně při provozu závodu, včetně zcizování a zatěžování nemovitostí. V tomto konkrétním případě má prokurista natolik široké zástupčí oprávnění, že mu umožňuje v podstatě zřejmě řídit společnost žalobkyně, jak navíc činil i v době, kdy byl jednatelem žalobkyně. Cílem navýšení míry dotace pro mladé začínající zemědělce je ale podporovat zemědělce, kteří jsou nejen formálně, ale i fakticky řízeni osobami mladšími 41 let, což v případě žalobkyně splněno nebylo, neboť tato je (či přinejmenším může být) dlouhodobě řízena R. M. Nepostačí, aby byl mladý pouze statutární orgán, definice žadatele uvedené v kapitole 3 Specifických podmínek by se v případě, že by měl být posuzován pouze statutární orgán, mohla omezit pouze na to, že člen/členi statutárního orgánu nesmí být starší 40 let, a nebylo by třeba hovořit o řízení společnosti vůbec. R. M. však není mladý zemědělec, přesto je oprávněn podle prokury

rozhodovat i o řízení, zisku a finančních rizicích (zcizování a zatěžování nemovitostí, podpis Dodatku č. 1 za žalobkyni), a proto není splněna ani tato podmínka. Žalobkyně navíc věděla v době uzavření Dodatku č. 1 na základě Vyrozumění, že po uzavření Dodatku, v rámci něhož dojde ke změně žadatele, dojde k odnětí 10% navýšení míry dotace. Současně žalovaný uvedl, že podle pravidel mohla být žalobkyni uložena sankce až 100 % výše dotace, neboť za porušení podmínky týkající se způsobilosti žadatele stanovené v pravidlech je navržena sankce C. Ke snížení částky došlo výhradně v důsledku rozhodnutí žadatelky změnit v době udržitelnosti osobu žadatele a převést předmět dotace na žalobkyni bez předchozího souhlasu SZIF.

21. Proti napadenému rozhodnutí brojí žalobkyně podanou žalobou. Vznesené námitky lze rozdělit do následujících žalobních bodů.
22. *V prvním žalobním bodu* žalobkyně namítá, že nedošlo k porušení kapitoly 3 Specifických podmínek definující mladého začínajícího zemědělce. Žalovaný vykládá oprávnění prokuristy ve společnosti s ručením omezeným extenzivně a nesprávně, když tvrdí, že prokurista měl oprávnění řídit celou společnost, rozhodovat o zisku i finančních rizicích společnosti. O zisku ve společnosti s ručením omezeným rozhoduje podle § 34 ve spojení s § 191 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), (dále též „ZOK“) výhradně společník této společnosti na základě účetní závěrky schválené nejvyšším orgánem společnosti. Prokurista nemůže mít vliv na rozhodovací činnost jednatele, prokurista je jednatelem podřízený. Podstata institutu prokury spočívá ve smluvním zastoupení společnosti. Prokurista jedná jako zmocněnec jménem společnosti navenek v rámci vymezených právních úkonů uložených mu společností. Jednatel žalobkyně je jedinou osobou, která je oprávněna jednat za společnost žalobkyně samostatně bez jakýchkoliv omezení. Prokurista není podle právní úpravy statutárním orgánem, a proto nelze shledávat v udělení prokury znaky porušení Specifických podmínek. Tento závěr prokazuje i skutečnost, že SZIF upravil pravidla, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty PRV, respektive jejich Specifické podmínky pro poskytování dotace na základě PRV platné pro 11. kolo příjmu žádostí č.j. 27962/2020-MZE-14112. Podle těchto podmínek nově platí, že v případě, kdy je v právnické osobě zřízen institut prokury, musí prokurista plnit všechna ustanovení definice žadatele. Pokud by byly závěry SZIF správné, bylo by nadbytečné přidávat takové omezující ustanovení do nových pravidel.
23. Podle žalobkyně rozšiřuje žalovaný pravomoci prokuristy a nesprávně vykládá pojem vedoucího podniku, jak jej definuje Nařízení č. 1305/2013. Podle čl. 2 písm. n) Nařízení č. 1305/2013 je mladým zemědělcem osoba, které v době podání žádosti není více než 40 let, má odpovídající profesní dovednosti a způsobilost a poprvé začíná působit v zemědělském podniku ve funkci vedoucího tohoto podniku. Dle Specifických podmínek musí v případě právnické osoby být tato řízena fyzickou osobou, která ke dni podání žádosti o dotaci není starší 40 let (nedosáhla věku 41 let), v právnické osobě plní funkci statutárního orgánu a má obchodní podíl 100 % z majetku právnické osoby, a to po celou dobu vázanosti projektu na účel, je oprávněna za právnickou osobu jednat samostatně, po celou dobu vázanosti projektu na účel. Je tedy zjevné, že na prokuristu žalobkyně se tato podmínka nevztahuje, jelikož není oprávněn jednat za právnickou osobu zcela samostatně a není v pozici statutárního orgánu.
24. Žalobkyně odmítá, že měla být srozuměna s vrácením části poskytnuté dotace a podpisem Dodatku č. 1 vyjádřit souhlas s tímto vrácením. Byla pouze srozuměna se zahájením řízení o vrácení části dotace, ve kterém aktivně argumentovala, proč požadovaná část dotace

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

vrácena být nemusí. Předmětem Dodatku č. 1 byl převod všech práv a povinností z M. Š. na žalobkyni, která v Dodatku č. 1 prohlásila, že se seznámila a bez výhrad přebírá a vstupuje do všech práv a závazků, které pro příjemce dotace vyplývají z Dohody o poskytnutí dotace. Z tohoto prohlášení nelze dovozovat, že souhlasila s udělenou pokutou. Pravdivá není ani část napadeného rozhodnutí, podle které byl převod práv a povinností z původní žadatelky na žalobkyni podmíněn vrácením 10 % z poskytnuté dotace. Z Vyrozumění nevyplyvá žádný projev vůle SZIF uzavřít Dodatek č. 1 až po odsouhlasení vrácení dotace původní žadatelkou.

25. *Ve druhém žalobním bodu* žalobkyně namítá nesprávné určení lhůty k plnění spočívající v počátku plnění vázaném na den doručení rozhodnutí. SZIF určil tuto lhůtu podle čl. 7 odst. 2 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 809/2014 a dle čl. 27 odst. 1 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 908/2014. Tato ustanovení určují platební lhůtu 60 dnů pro vrácení neoprávněně poskytnuté platby (nařízení inkasního příkazu) a současně upravují počátek běhu lhůty pro výpočet penále po uplynutí platební lhůty. Obě nařízení hovoří o inkasním příkazu. Nařízení vážou 60denní platební lhůtu k vrácení dotace na vydání rozhodnutí (inkasního příkazu). Z předmětného nařízení ovšem nevyplyvá, že by vydáním bylo nutné rozumět vydání prvostupňového, nepravomocného rozhodnutí SZIF, bez možnosti odložit jeho výkon. SZIF v rozhodnutí spojil platební lhůtu k vrácení dotace s vyloučením odkladného účinku. Poukazuje k tomuto na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 6. 2023 č. j. 10 A 83/2023-43.
26. Žalobkyně navrhuje v žalobě provést důkazy: rozhodnutím SZIF, napadeným rozhodnutím, e-mailovou komunikací žalobkyně se SZIF, Dodatkem č. 1, Vyrozuměním a rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 19. 6. 2023 č. j. 10 A 83/2023-43. K uvedenému viz bod 36. tohoto rozsudku.
27. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou.
28. *K prvnímu žalobnímu bodu* uvedl, že prokura je zvláštní obchodní plná moc, kterou podnikatel zmocňuje fyzickou osobu (prokuristu) ke všem právním úkonům, k nimž dochází při provozu podniku, i když se k nim jinak vyžaduje zvláštní plná moc. Podle žalovaného ze žaloby vyplývá, že prokurista vykonává všechny operativní činnosti a rozhodnutí týkající se podniku, zatímco statutární orgán činí pouze strategická rozhodnutí. Za této situace prokurista musí být považován za vedoucího podniku ve smyslu čl. 2 písm. n) Nařízení č. 1305/2013. Cílem navýšení míry dotace pro mladé začínající zemědělce je podporovat zemědělské společnosti, které jsou nejen formálně, ale i fakticky řízeny jen a pouze osobami mladšími 41 let, což v případě žalobkyně splněno nebylo, neboť žalobkyně je dlouhodobě řízena prokuristou. Odlišné posouzení nelze dovozovat ani z následného doplnění Pravidel, jelikož je zcela běžné, že ty jsou doplňovány s ohledem na praktické zkušenosti z administrace žádostí. Podle žalovaného žadatelka M. Š. byla prostřednictvím Vyrozumění informována, že změna příjemce dotace je možná pouze za podmínky, že bude vráceno 10% navýšení míry dotace v důsledku nesplnění definice mladého začínajícího zemědělce. Za těchto podmínek byl dne 15. 8. 2017 uzavřen Dodatek č. 1. Původní žadatelka M. Š. i žalobkyně byly s aplikovaným postupem srozuměny.
29. Žalovaný *ke druhému žalobnímu bodu* uvedl, že pouze soud může výrok o odkladném účinku přezkoumat a případně napravit jeho nezákonnost, žalovaný rozhodnutí SZIF v této části nemohl přezkoumávat. Lhůta 60 dnů od doručení rozhodnutí SZIF vychází z čl. 7 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 809/2014 a čl. 27 prováděcího nařízení Komise (EU)

č. 908/2014. Samotný počátek běhu lhůty pro vrácení dotace explicitně stanovuje § 11a odst. 3 zákona o SZIF. SZIF tedy stanovil lhůtu 60 dnů a její počátek zcela v souladu s platnou právní úpravou. Je tak nerozhodné, zda došlo či nedošlo k vyloučení odkladného účinku odvolání, neboť žalobkyně byla povinna vrátit požadované finanční prostředky ve lhůtě od doručení rozhodnutí SZIF.

30. Žalobkyně v replice konstatovala, že Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 26. 9. 2024 č. j. 6 A 44/2024-37 zrušil tamní napadené rozhodnutí ve skutkově obdobné věci shodných účastníků.
31. Městský soud v Praze ve věci již jednu rozhodl, rozsudkem ze dne 12. 2. 2025 č. j. 3 A 131/2024-54 žalobu zamítl.
32. Ke kasační stížnosti žalobkyně Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 8. 12. 2025 č. j. 8 Afs 47/2025-57, zrušil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 2. 2025 č. j. 3 A 131/2024-54 a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
33. Nejvyšší správní soud k prvnímu žalobnímu bodu dovodil, že „v nynější věci byla rozhodnutí správních orgánů založena na více důvodech (porušení několika podmínek), pro které nebylo prokázáno, že stěžovatelka je mladým začínajícím zemědělcem. Stěžovatelka však žalobou zpochybnila pouze jeden z těchto důvodů (že její prokurista není osobou, která řídí právníckou osobu, a proto u něj není nutno zkoumat splnění podmínky věku). Za této situace městský soud nemusel danou žalobní námitku věcně vypořádávat. Postačovalo pouze formálně zhodnotit, že výrok napadeného rozhodnutí spočíval na dalších, stěžovatelkou nezpochybněných důvodech, a žalobu bez dalšího zamítnout. Stěžovatelce mělo být zřejmé, že nebude-li s kterýmkoliv z důvodů žalobou napadeného rozhodnutí polemizovat, akceptuje tím rozhodnutí správních orgánů a její žalobě nebude moci být vyhověno. Městský soud však tímto způsobem nepostupoval. Žalobní námitku věcně vypořádal – považoval ji za důvodnou. Byť je takový postup procesně neefektivní a nadbytečný, není sám o sobě nezákonný. Pokud by městský soud následně konstatoval, že přes důvodnost dané žalobní námitky musí žalobu zamítnout, protože nebrojí proti ostatním důvodům, na kterých byla založena rozhodnutí správních orgánů, byl by takový postup v souladu se shora citovanou judikaturou. Za vadu řízení [...] je však nutno považovat to, že se městský soud věcně zabýval skutečnostmi, které neměly předobraz v řádně a včas uplatněném žalobním bodu. Městský soud totiž hodnotil, zda ob stojí i další důvody, na kterých byla založena rozhodnutí správních orgánů, a po jejich věcném posouzení uzavřel, že ano, a proto je žaloba nedůvodná. Tím městský soud nejen, že porušil dispoziční zásadu, ale též zasáhl do principu rovnosti účastníků řízení, neboť jim odňal právo vyjádřit se ke skutečnostem, které vzal za určující pro své rozhodnutí [...] NSS dále hodnotil, zda mohla mít v této konkrétní věci shora popsaná vada řízení vliv na zákonnost napadeného rozsudku [§ 103 odst. 1 písm. d) in fine s. ř. s.]. Dospěl k závěru, že nikoli. V dané věci je totiž podstatné, co NSS zdůraznil již shora. Pokud stěžovatelka zpochybnila pouze jeden z dílčích důvodů žalobou napadeného rozhodnutí, musela být žaloba tak jako tak zamítnuta. I kdyby se tedy městský soud vyvaroval popsané vady řízení a rozhodnutí žalovaného přezkoumal řádně (pouze) na základě uplatněných žalobních bodů, musel by žalobu také zamítnout. Výsledek řízení by proto byl stejný. NSS proto napadený rozsudek pro uvedenou vadu řízení nezrušil.“
34. Ke druhému žalobnímu bodu Nejvyšší správní soud konstatoval: „Stěžovatelka v žalobě namítala, že evropská nařízení určují platební lhůtu 60 dnů od vydání inkasního příkazu [...] Akcentovala povinnost eurokonformního výkladu a princip, že ve veřejném právu je třeba upřednostnit výklad příznivější pro jednotlivce. Z nařízení nevyplývá, že by vydáním rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

(inkasního příkazu) bylo nutno rozumět vydání prvostupňového nepravomocného rozhodnutí bez možnosti odložit jeho výkon [...] Městský soud na tuto žalobní námitku reagoval v bodu 63 napadeného rozsudku. Uvedl, že „námitky týkající se evropské úpravy vlastní lhůty 60 dnů od vydání rozhodnutí přilehavě odůvodnil SZIF v rozhodnutí na str. 8 v předposledním odstavci, kde dovedl, že ohledně zmiňované lhůty platí přímý účinek práva EU, a SZIF postupoval v souladu s ním“. Na závěrech SZIF městský soud setrval a odkázal na ně [...] Byť tedy judikatura umožňuje soudům vypořádat žalobní námitku odkazem na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu a označuje jej za souladný se zásadami hospodárnosti a ekonomie řízení, je takový postup možný za předpokladu, že odůvodnění rozhodnutí správních orgánů poskytuje odpověď na podstatu žalobní námitky. To není projednávaný případ. Stěžovatelka v žalobě neopakovala námitky uplatněné ve správním řízení. Polemizovala se závěrem SZIF, že navázání počátku lhůty pro vrácení dotace na okamžik doručení prvostupňového rozhodnutí vyplývá z prováděcích nařízení. Namítala, že tato nařízení používají pojmu „inkasní příkaz“, kterým se nemusí rozumět nepravomocné prvostupňové rozhodnutí, a nic nebrání tomu, aby za něj bylo považováno až pravomocné rozhodnutí (po provedeném odvolacím řízení). Argumentovala zásadou výkladu ve prospěch jednotlivce a poukázala též na závěry vyslovené v rozsudku městského soudu č. j. 10 A 83/2023-43. Na tuto žalobní argumentaci odůvodnění rozhodnutí SZIF přezkoumatelnou odpověď nedává. Pokud v takové situaci městský soud na toto odůvodnění odkázal, aniž by doplnil jakoukoli vlastní úvahu ohledně důvodnosti žalobní argumentace, zatížil v této části rozsudek nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů. Nutno doplnit, že přezkoumatelnou odpověď na danou žalobní námitku nedává odůvodnění prvostupňového rozhodnutí ani ve spojení s rozhodnutím žalovaného. Ten se otázce stanovení lhůty pro vrácení dotace nevěnoval vůbec. Na s. 14 se totiž zabýval jen dostatečností odůvodnění výroku o vyloučení odkladného účinku (které sice shledal nedostatečným, ale protože k exekuci stanovené povinnosti dosud nedošlo, neshledal důvod pro jeho zrušení v přezkumném řízení). NSS proto shrnuje, že odkaz městského soudu na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů nebyl v daném případě dostatečný pro přezkoumatelné vypořádání dané žalobní námitky.“ Z citovaného důvodu Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek Městského soudu v Praze.

35. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“), vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), jsa vázán závěry kasačního rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).
36. U jednání konaného dne 30. 1. 2026 účastníci setrvali na své argumentaci. Zástupce žalobkyně při ústním jednání předložil soudu písemné vyjádření ze dne 30. 1. 2026 a současně vznesl nad rámec uvedeného novou žalobní námitku ohledně nicotnosti napadeného rozhodnutí z důvodu jeho vnitřní rozpornosti. K důkazům, které zástupce žalobkyně navrhoval v žalobě, soud konstatuje, že jsou součástí správního spisu a soud z nich při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel. K nově uplatněné námitce viz bod 56. tohoto rozsudku Soud žalobu neshledal důvodnou.
37. V prvním žalobním bodu žalobkyně nesouhlasila s porušením kapitoly 3 bodu 1 písm. b) Specifických podmínek, konkrétně se závěrem správních orgánů, že prokurista žalobkyně byl s ohledem na jeho široká zástupčí oprávnění osobou řídící žalobkyni, přičemž nesplňoval v době podání žádosti podmínku věku, tj. již dosáhl věku 41 let. Žalobkyně namítala, že SZIF nesprávně posoudil postavení prokuristy ve společnosti, že jeho výklad k oprávnění

prokuristy je extenzivní. Podle žalobkyně prokurista nemůže mít vliv na rozhodovací činnost jednatele.

38. Podle kapitoly 3 bodu 1 písm. b) Specifických podmínek:

„Pro potřeby zvýhodnění vyšší mírou podpory se za mladého začínajícího zemědělce považuje: Mladý začínající zemědělec, který zahájil svou činnost v průběhu pěti let předcházejících Žádosti o dotaci, tj. právnická osoba, která je řízena fyzickou osobou/osobami, která/které:

- *dosáhla/dosáhly ke dni podání Žádosti o dotaci věku 18 let a zároveň k témuž dni nedosáhla/nedosáhly věku 41 let,*
 - *poprvé v této právnické osobě plní funkci statutárního orgánu, a podílí se na základním kapitálu ze 100 % , nebo součet podílů všech mladých začínajících zemědělců tvoří 100 % základního kapitálu, a to po celou dobu vázanosti projektu na účel,*
 - *je oprávněna/jsou oprávněny za právnickou osobu jednat samostatně, a to po celou dobu vázanosti projektu na účel,*
 - *plní jako jediná, respektive společně plní funkci statutárního orgánu a podílí se na základním kapitálu ze 100 % a v minulosti mohla/mohly plnit funkci statutárního orgánu pouze v období 5 let bezprostředně před datem podání Žádosti o dotaci a zároveň*
- *v období 5 let bezprostředně před podáním Žádosti o dotaci mohla/mohly plnit funkci statutárního orgánu v jiné právnické osobě provozující zemědělskou výrobu či být v tomto období evidována/evidovány v Evidenci zemědělského podnikatele jako fyzická osoba/fyzické osoby,*
- *nebyla/nebyly v předchozích letech evidována/evidovány jako samostatně hospodařící rolník/rolníci.“*

39. Za mladého začínajícího zemědělce se ve smyslu citovaného ustanovení Specifických podmínek považuje ten mladý začínající zemědělec, který zahájil svou činnost v průběhu 5 let předcházejících Žádosti o dotaci, jehož právnickou osobu řídí fyzická osoba (fyzické osoby), která (které) ke dni podání Žádosti o dotaci je (jsou) ve věku minimálně 18 let a nedosáhla (nedosáhly) ještě věku 41 let, poprvé v této právnické osobě plní funkci statutárního orgánu, a podílí se na základním kapitálu ze 100 % , nebo součet podílů všech mladých začínajících zemědělců tvoří 100 % základního kapitálu, a to po celou dobu vázanosti projektu na účel, je oprávněna (jsou oprávněny) za právnickou osobu jednat samostatně, a to po celou dobu vázanosti projektu na účel, plní jako jediná (respektive společně plní) funkci statutárního orgánu a podílí se na základním kapitálu ze 100 % a v minulosti mohla (mohly) plnit funkci statutárního orgánu pouze v období 5 let bezprostředně před datem podání Žádosti o dotaci a zároveň v období 5 let bezprostředně před podáním Žádosti o dotaci mohla (mohly) plnit funkci statutárního orgánu v jiné právnické osobě provozující zemědělskou výrobu či být v tomto období evidována (evidovány) v Evidenci zemědělského podnikatele jako fyzická osoba (fyzické osoby), a nebyla (nebyly) v předchozích letech evidována (evidovány) jako samostatně hospodařící rolník (rolníci).

40. Uvedené podmínky musí být splněny kumulativně, aby se mohlo jednat o mladého začínajícího zemědělce pro potřeby zvýhodnění vyšší mírou podpory.

41. V daném případě z odůvodnění napadeného rozhodnutí a rozhodnutí SZIF (jejich obsah soud shrnul výše v rámci popisu obsahu správního spisu) vyplývá, že správní orgány shledaly u žalobkyně nesplnění vícero podmínek. Pozornost správní orgány věnovaly zejména

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

skutečnosti, že prokurista žalobkyně, který byl podle nich osobou řídící žalobkyni, nesplňoval v době podání žádosti podmínku věku, tj. byl starší 40 let. Vedle toho však správní orgány považovaly podmínky pro definování žalobkyně jako mladého začínajícího zemědělce za nesplněné též proto, že:

a) v den podání žádosti o dotaci (16. 10. 2017) a následně do 5. 11. 2020 byla jejím jednatelem osoba ve věku 44 let (viz body 46 až 48 napadeného rozhodnutí),

b) z pohledu společníků tuto definici žalobkyně neplnila až do 30. 12. 2020, ke kterému žalobkyně převedla obchodní podíl na žadatelku (viz bod 49 napadeného rozhodnutí),

c) ke dni 13. 1. 2021 se na základním kapitálu žalobkyně podílely tři osoby – Corporate Assistance, s.r.o. (podíl 10 %), původní žadatelka (80 %), R. M. (10 %) – nebyla tedy splněna podmínka, aby podíl osoby do 41 let věku tvořil 100 % základního kapitálu, případně aby součet podílů všech mladých začínajících zemědělců tvořil 100 % základního kapitálu.

42. Jak je zřejmé z výše zrekapitulovaného obsahu napadeného rozhodnutí, v případě žalobkyně bylo shledáno porušení vícero podmínek stanovených pro mladého začínajícího zemědělce. Žalobkyně v podané žalobě sporuje toliko jeden z důvodů označených správními orgány, a sice že prokurista jako řídící osoba nesplňuje podmínku věku stanovenou pro mladého začínajícího zemědělce. Proti jiným, výše vyjmenovaným důvodům, pro které správní orgány nepovažovaly žalobkyni za mladého začínajícího zemědělce, žalobkyně v podané žalobě nebrojí. Za takové situace se soud, jsa vázán závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v kasačním rozsudku ze dne 8. 12. 2025 č. j. 8 Afs 47/2025-57 věcně nezabýval tím, zda žalobkyní sporovaný důvod obстоjí. Ve věci je totiž podstatné, že výrok napadeného rozhodnutí stojí na dalších důvodech, které žalobkyně v podané žalobě nijak nezpochybnila. Pokud žalobkyně zpochybnila pouze jeden z dílčích důvodů napadeného rozhodnutí, nemohla být ve věci úspěšná, i kdyby jí sporovaný důvod napadeného rozhodnutí v soudním přezkumu neobstál. Městský soud v Praze v souladu se závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu konstatuje, že pokud je žalobou napadené rozhodnutí založeno na více důvodech, musí žalobce pro úspěch žaloby zpochybnit všechny. Nejvyšší správní soud opakovaně shledal, že zpochybnění pouze jednoho z dílčích důvodů žalobou napadeného rozhodnutí nepovede k vyhovění žalobě, ale k jejímu zamítnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2025 č. j. 6 As 222/2024-30). Odpovědnost za formulaci žalobních bodů nese žalobce. Pokud žalobní námitky nepokrývají všechny důvody, pro které bylo rozhodnuto, a její posouzení nemůže ovlivnit výsledek správního řízení, pak postačí, pokud se soud omezí pouze na vyřčení toho, že jakékoliv její posouzení nemůže mít vliv na výsledek správního řízení a žalobu zamítne, aniž by musel uplatněnou námitku věcně vypořádávat (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2022 č. j. 7 Azs 110/2020-22, či ze dne 15. 1. 2021 č. j. 7 Azs 279/2020-49, nebo ze dne 15. 4. 2021 č. j. 7 Azs 7/2021-32).

43. Ohledně namítaného souhlasu žalobkyně s vrácením dotace podpisem Dodatku č. 1 soud uvádí, že žadatelka o dotaci byla opakovaně SZIF informována, že pokud svá hlášení o změnách nedoplní podle pokynů SZIF, zůstane v platnosti současné znění Žádosti o dotaci – viz odpovědi SZIF ze dnů 11. 3. 2021, 5. 5. 2021, 29. 6. 2021 citované shora, přičemž SZIF dne 5. 5. 2021 informoval: „S ohledem na uvedené skutečnosti lze souhlasit se zamýšlenou změnou žadatele za předpokladu, že tato změna bude po jejím provedení Fondu náležitě doložena, tj. budou splněny mimo jiné podmínky dle § 21 odst. 1 zákona c. 90/2012, o obchodních korporacích, ve znění pozdějších předpisu, a § 2180 zákona c. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve

znění pozdějších předpisu. S ohledem na skutečnost, že dotčený projekt byl již proplacen, musí nabyvatel ke dni nahlášení změny plnit všechny podmínky, které k tomuto dni měla za povinnost plnit i žadatelka, např. povinnost být registrován v Evidenci skutečných majitelů apod. V případě, že ve výše uvedené lhůtě nebude Hlášení o změnách doplněno, zůstane v platnosti současné znění Žádosti o dotaci.“ Dále SFIZ sdělil dne 29. 6. 2021: „Se změnou příjemce dotace bude možné souhlasit za předpokladu splnění následujících podmínek ... Vzhledem k tomu, že změna již byla provedena, bude zahájeno řízení o vrácení 10 % navýšení míry dotace. V případě, že ve výše uvedené lhůtě nebude Hlášení o změnách doplněno, zůstane v platnosti současné znění Žádosti o dotaci.“ Obdobně SZIF konstatoval i ve Vyrozmění ze dne 22. 9. 2021 s tím, že: „Bude zahájeno řízení o vrácení 10 % navýšení míry dotace z důvodu nesplnění definice mladého začínajícího zemědělce.“ Žalobkyně, která dne 25. 2. 2022 uzavřela se SZIF Dodatek č. 1. si shora citovaných skutečností byla vědoma, neboť deklarovala, že se jako: „Nový nabyvatel ... seznámil a bez výhrad přebírá a vstupuje do všech práv a závazků, které pro příjemce dotace vyplývají z dohody o poskytování dotace ...“. Následně SZIF zahájil se žalobkyní řízení o uložení povinnosti vrátit dotaci, jak je uvedeno shora. Žalobkyně akceptovala takový postup a nadcházejícího řízení si byla vědoma, i proto, že osoba žadatelky o dotaci a příjemkyně dotace byla následně shodná s osobou jednatelky i společnice žalobkyně. Jedná se o jednu a tutéž osobu M. Š. Takový postup SZIF nemohl být pro žalobkyni proto překvapivý. Soud k tomuto odkazuje na napadené rozhodnutí, zejména na str. 11 body 53. až 59., kde žalovaný konstatuje, že o plánovaném postupu opakovaně vyrozuměl žadatelku, že *bude zahájeno řízení o vrácení dotace* (viz bod 58. napadeného rozhodnutí). Pokud by žadatelka či žalobkyně nesouhlasily, nedošlo by k podpisu Dodatku č. 1 vůbec a původní žadatelka by zůstala příjemcem dotace (soud čtyři oznámení změn žadatelkou i čtyři odpovědi SZIF cituje výše v rámci obsahu správního spisu). S konstatováním žalovaného se soud ztotožňuje a nad rámec uvedeného doplňuje, že v závěru každé ze čtyř odpovědí SZIF odkázal žadatelku na: „Aktuální Žádost o dotaci je k dispozici na Portálu farmáře (Zobrazit přehled podaných žádostí - > vybrat ,reg. číslo žádosti' - > ,Dokumenty k žádosti').“ Kdykoli proto aktuální stav mohla i žalobkyně znát.

44. Pro úplnost nelze nezmínit, že žalovaný tím, že uložil sankci typu „A“, jednal ve prospěch žalobkyně, neboť s nesplněním podmínek se váže i sankce typu „C“, kterou žalovaný zmiňuje na str. 9 a 13 napadeného rozhodnutí, což je vrácení 100 % dotace, jelikož žalobkyně nesplňovala definici od počátku, a jako taková by dotaci, pokud by o ni žádala, nedostala.
45. První žalobní bod tedy neshledal soud důvodný.
46. V druhém žalobním bodu žalobkyně namítala nesprávné určení lhůty k plnění spočívající v počátku plnění vázaném na den doručení rozhodnutí SZIF. Tvrdila, že SZIF určil tuto lhůtu podle čl. 7 odst. 2 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 809/2014 a dle čl. 27 odst. 1 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 908/2014. Nařízení vážou 60denní platební lhůtu k vrácení dotace na vydání rozhodnutí (inkasního příkazu). Z předmětného nařízení podle žalobkyně ovšem nevyplývá, že by vydáním bylo nutné rozumět vydání prvostupňového, nepravomocného rozhodnutí SZIF, bez možnosti odložit jeho výkon. SZIF však v rozhodnutí spojil platební lhůtu k vrácení dotace s vyloučením odkladného účinku.
47. Soud k této skupině žalobních námitek připomíná, že SZIF rozhodnutím uložil žalobkyni vrátit poskytnuté finanční prostředky do 60 dnů ode dne doručení rozhodnutí SZIF a zároveň vyloučil odkladný účinek odvolání. V odůvodnění odkázal na § 11a odst. 3 zákona o SZIF, a dále na čl. 27 odst. 1 prováděcího nařízení č. 908/2014 a čl. 7 odst. 2 prováděcího nařízení č. 809/2014.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

48. Podle § 11a odst. 3 zákona o SZIF *lhůta pro vrácení dotace se počítá od doručení rozhodnutí Fondu příjemci dotace. V případě dotace poskytnuté výhradně z národních zdrojů je stanovena lhůta pro vrácení dotace 60 dnů.*
49. Podle čl. 7 odst. 2 prováděcího nařízení č. 809/2014 *úroky se vypočítají za období od uplynutí platební lhůty pro příjemce uvedené v inkasním příkazu, která nesmí být stanovena na více než 60 dnů, do okamžiku vrácení nebo odečtení částky.*
50. Podle čl. 27 odst. 1 věty druhé prováděcího nařízení č. 908/2014 *platební lhůta nesmí být delší než 60 dnů od vydání inkasního příkazu.*
51. Soud uvádí, že totožnou právní otázkou ve vztahu k totožnému postupu SZIF (uložení povinnosti vrátit poskytnuté finanční prostředky do 60 dnů ode dne doručení rozhodnutí podle § 11a odst. 3 zákona o SZIF) se zabýval Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 12. 9. 2024 č. j. 11 A 143/2023-71, jímž zamítl žalobu podanou žadatelkou (M. Š., stejnou osobou jako v dané věci) proti rozhodnutí žalovaného o povinnosti vrátit poskytnutou dotaci. Kasační stížnost žadatelky proti tomuto rozsudku zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 17. 12. 2025 č. j. 5 Afs 282/2024-48. Soud neshledal relevantní důvody se v nynějším případě ve vztahu k posouzení předmětné právní otázky odchýlit od jejího zodpovězení Nejvyšším správním soudem i Městským soudem v Praze ve specifikovaných rozsudcích. Ačkoliv se závěry soudů vztahovaly k právní úpravě obsažené v zákoně o SZIF účinné od 1. 1. 2023, lze je vztáhnout i na projednávanou věc, v níž se uplatní znění do 31. 12. 2022 [řízení o povinnosti vrátit dotaci bylo v nyní posuzovaném případě zahájeno dne 5. 9. 2022, tj. před 1. 1. 2023, kdy nabyla účinnosti novela zákona o SZIF (zákon č. 382/2022 Sb.), podle jejíhož čl. IV odst. 1 *řízení o žádostech, která byla zahájena podle zákona č. 256/2000 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 256/2000 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona*]. Ustanovení § 11a odst. 3 zákona o SZIF bylo s účinností od 1. 1. 2023 novelizováno pouze tak, že došlo k nahrazení slov „lhůta ... se počítá“ slovy „lhůta ... činí“ a dále v tom, že zatímco dříve byla pevně stanovena 60denní lhůta pouze pro vrácení dotace poskytnuté výhradně z národních zdrojů, v novelizovaném znění je stanovena bez rozdílu.
52. Z formulace uplatněné žalobní námitky, jak ji soud shrnul výše, je zřejmé, že žalobkyně sice nesouhlasí se stanovením počátku běhu lhůty tak, jak ho stanovil SZIF (od doručení rozhodnutí SZIF), její žalobní argumentace ale směřuje hlavně proti té části výroku, ve které SZIF vyloučil odkladný účinek odvolání proti výroku o povinnosti vrátit dotaci.
53. Vyloučení odkladného účinku, které se souběžně pojí s otázkou 60denní lhůty pro vrácení dotace, však není předmětem tohoto řízení. Proti výroku o vyloučení odkladného účinku se nelze odvolat (§ 85 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů). Část výroku rozhodnutí SZIF týkající se vyloučení odkladného účinku, napadla žalobkyně samostatnou žalobu, o ní rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 28. 2. 2024 č. j. 8 A 16/2023-45 tak, že rozhodnutí SZIF v této části zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Odvolání žalobkyně tedy mělo podle osmého senátu odkladný účinek a žalobkyně nebyla povinna požadovanou částku uhradit před vydáním napadeného rozhodnutí.
54. Pokud jde o stanovení lhůty pro vrácení dotace, tuto SZIF určil zcela v souladu se zákonem a prováděcími nařízeními Komise v délce 60 dnů. Byť prováděcí nařízení upravují maximální lhůtu (60 dnů), kterou má stanovit příslušný orgán v rozhodnutí o vrácení dotace, nijak blíže neupravují pravidla pro vydávání inkasního příkazu, na které lhůtu vážou. Tato otázka je řešena úpravou vnitrostátní, konkrétně zákonem o SZIF. Ustanovení § 11a odst. 3 SZIF

jasně pojí počátek běhu lhůty pro vrácení dotace s doručením rozhodnutí SZIF. SZIF tak správně stanovil i počátek lhůty pro vrácení dotace, a to od doručení rozhodnutí SZIF, neboť ani jinak tuto lhůtu stanovit nemohl. Uvedený závěr je souladný i s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2025 č. j. 8 Afs 277/2024-27. V něm se Nejvyšší správní soud zabýval především otázkou odkladného účinku odvolání pro běh lhůty pro vrácení dotace, v této souvislosti však zcela jednoznačně konstatoval, že z ustanovení § 11a odst. 3 zákona o SZIF „je podle Nejvyššího správního soudu nutno jednoznačně dovodit, že lhůta pro vrácení dotace běží vždy již od doručení prvostupňového rozhodnutí. Citované ustanovení z hlediska své jazykové formulace nepředpokládá, že by se lhůta mohla odvíjet od jiného okamžiku. Jinak řečeno, za užití jazykového výkladu ze znění daného ustanovení jednoznačně plyne, od kdy lhůta pro vrácení dotace běží (se počítá). Tímto okamžikem je doručení prvostupňového rozhodnutí (rozhodnutí Fondu), a to vždy (tedy bez ohledu na případně podané odvolání). Okamžik doručení prvostupňového rozhodnutí příjemci je jako rozhodný pro běh lhůty pro vrácení dotace jednoznačně určen. Právní moc rozhodnutí (od níž počítá lhůtu městský soud) je institutem odlišným (oba okamžiky jsou z hlediska povahy zmíněných institutů nezaměnitelné)“.

55. Pro úplnost soud dodává, že Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku dospěl k závěru, že je vyloučen odkladný účinek odvolání ve vztahu k běhu lhůty pro vrácení dotace. Otázku odkladného účinku však nebyl soud oprávněn v nynějším řízení posuzovat, neboť není jeho předmět, jak uvedl již výše. Soud tedy uzavírá, že ani druhý žalobní bod není důvodný, neboť SZIF správně navázal povinnost k vrácení dotace na doručení rozhodnutí SZIF.
56. K námitce nicotnosti napadeného rozhodnutí z důvodu jeho vnitřní rozpornosti, kterou žalobce uplatnil až při ústním jednání, soud uvádí, že jedná se o opožděně uplatněnou námitku, k níž soud nemůže při přezkumu zákonnosti napadených rozhodnutí přihlížet (§ 72 odst. 4 s. ř. s.). Pro úplnost však soud dodává, že soud z povahy věci se nejprve zabýval tím, zda je napadené rozhodnutí žalovaného zatíženo vadou, k níž by musel přihlídnout z úřední povinnosti. Nicotnost napadeného rozhodnutí neshledal ani Městský soud v Praze, ani Nejvyšší správní soud v kasačním řízení. Ve věci bylo proto meritorně rozhodováno.
57. Na základě shora uvedeného Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
58. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nepřísluší jí právo na náhradu nákladů, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku. Žalovanému pod výrokem III. tohoto rozsudku soud náhradu nákladů řízení přiznat nemohl, neboť neshledal, že by v projednávané věci přesáhly jeho běžnou administrativní činnost.
59. Po zrušení prvního rozsudku je městský soud povinen rozhodnout rovněž o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 8 Afs 47/2025 (srov. ustanovení § 110 odst. 3 věta třetí s. ř. s.). Žalobkyně byla sice se svou kasační stížností úspěšná, neměla však ve věci plný úspěch (podaná žaloba byla zamítnuta), a proto soud nemohl přiznat žalobkyni ani náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
60. Pro úplnost soud dodává, že obdobnou věcí žalobkyně se Městský soud v Praze zabýval v rozsudku ze dne 26. 9. 2024 č. j. 6 A 44/2024-37, který při obdobném postupu M. Š a žalobkyně vůči SZIF rozhodnutí žalovaného v jiném řízení zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Nyní rozhodující senát se necítí být vázán závěry šestého senátu, naopak je vázán toliko závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 8. 12. 2025 č. j. 8 Afs 47/2025-57, v němž se Nejvyšší správní soud vyjádřil i k věci sp. zn. 6 A

44/2024. Uvedl, že „NSS však v nynější věci nepřísluší hodnotit navazující postup městského soudu ve věci sp. zn. 6 A 44/2024, který pro nezákonné posouzení otázky postavení prokuristy rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Proti rozsudku městského soudu ve věci č. j. 6 A 44/2024-37 podal žalovaný kasační stížnost, kterou NSS zamítl rozsudkem č. j. 5 AfS 271/2024-24. NSS je z úřední činnosti známo, že žalovaný v kasační stížnosti uplatnil toliko námitku nesprávného právního posouzení otázky postavení prokuristy (žalovaný trval na svém právním názoru, že prokurista byl ve stěžovatelské věci osobou, která stěžovatelku řídila). V kasační stížnosti nenamítal, že městský soud neměl jeho rozhodnutí zrušit, protože zde byly i další rozhodovací důvody nenapadené žalobou. Protože i řízení o kasační stížnosti je přísně vázáno dispoziční zásadou (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), nemohl se NSS ve věci sp. zn. 5 AfS 271/2024 správností postupu městského soudu zabývat a mohl se vyjádřit jen k otázce postavení prokuristy, kterou posoudil shodně jako městský soud v nyní souzené věci. Stěžovatelka proto nemůže nyní s úspěchem namítat, že soudy přistupovaly k jejím věcem vykazujícím shodný skutkový základ odlišně. Odlišný výsledek obou řízení je dán odlišnou procesní aktivitou účastníků těchto řízení (a zejména rozsahem uplatněných kasačních námitek v řízení vedeném u NSS pod sp. zn. 5 AfS 271/2024).“

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost jen tehdy, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. ledna 2026

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

